

2. Ő adott számba új énekeket / Istenünk dicséretire,
Hogy akik hallgatnak erre, / Higgyék és féljék ő Istenüket.
Boldog, aki az Úrban / Bízunk, fejét elhajtván
A kevély népektől,
Kiknek minden dolguk / Hazugságra hajlók:
Tőlük távol kerül.
3. Csudatételidnek sok ő száma, / És nagy bölcs gondolatidnak,
Hozzánk való jóvoltodnak / Sokságát senki meg nem mondhatja.
Ha elkezdem számlálni, / Nem tudom kimondani,
Mert te nem kívántad
A sok áldozatot, / De hogy fogadjak szót,
Fülem megnyitottad.
4. Égő áldozat nincsen kedvedben, / A bűnért valók sem kellők.
Akkor mondom: Ím eljövök, / Rólam írás van a törvénykönyvben:
Hogy akaratom tegyem, / Én kegyelmes Istenem!
A te törvényedben
Gyönyörködik lelkem, / És örvendez szívem
A te szent igédben.
5. Nagy sok népeknek seregeiben / Te igazságod hirdettem,
Meg nem tartóztattam nyelvem; / Jól tudod, hogy én minden időben
Jóvoltod magasztaltam, / Soha el nem hallgattam
Te üdvösségedet;
Hűséggel hirdettem, / Mindennek beszéltem
Nagy kegyességedet.
6. Uram, éntőlem irgalmasságod / Ne vond meg, tarts meg kegyesen,
És igazságod őrizzen: / Számtalan gonosz reám áradott!
Sok baj engem körülvett, / Nagy sok ínség reám jött,
Melynek nincsen száma,
Mint hajam szálinak, / Mik fejemen vannak;
Szívem is elhagya.
7. Már tebenned mind örvendezzenek, / Akik keresnek tégedet,
Kívánják üdvösségedet, / Azt mondván: Dicsőség az Istennek!
Noha én szegény vagyok, / És én szükségim nagyok,
De rám gondot visel
Az Úr, én megtartóm, / Jöjj el, szabadítóm,
Úr Isten, ne késsél!